

Keşkeler Olmasaydı Keşke

– pemberüya · 28 Mayıs 2013

yazmak benim için ilaç gibi .yazmak ruhumla yüzleşmek gibi yazmak dile getiremediklerimi kendime itiraf gibi .bu yazıyı keşkelerimi anlatmak için yazıyorum keşke ah keşkeler kalem bile yazmak istemiyor hayatımın keşkelerievlatlık olduğumu bildiğim anda keşke sorabilseydim anneme neden anne neden ben diye o kadar doluki yüreğim keşkeler kök salmış .yazık keşkelerle geçen yıllara çok dertli gibi kaldı bu yazım öyle tatlı bir çocukluk yaşadımki evlatlık olduğum evde hayatımın en tatlı yıllarıydı teyzem ve amcam evlatlık alşmıştı beni tüm evlat hasretini 16 senelik çektikleri özlemi o sevgiyi bana vermişlerdi o yıllardan hiç pişman değilim fakat sonradan yaşadıklarım keşkeevlatlık olmasaydım keşke evimde büyümüş olsaydım keşke sahte sevgilerle ömrümü geçirmeseydim keşke kendimi ifade edebilseydim keşke asi bir ruha sahip olabilseydim keşke bu sessiz ruhumu konuşturabilseydim keşke kırılan bu kalbimi bu hale getirenlerden hesap sorabilseydim keşke bir yuvayı ayakta tutmak için bu kadar çaba göstermeseydim şimdiki genlere bakıyorum karnı ağırın bahane bulup yuvayı yıkabiliyo belkide bu yuva için bir ömrü feda etmeseydim keşke sevmeseydim keşke sevmiyorum deyip kapıyı çekip çıkabilseydim keşkeler hala kemirirken beynimi keşke bu sabır kalesinden kaçabilseydim hayatım keşkelerle devam edicek biliyorum keşke bu yazıyı bile sabredip yazmasaydım fakat nasıl derler doldu küp çekmiyor beyin denen sandık bazen isyanı basıyor dediğim gibi yazmak bana ilaç gibi akıttım biraz içimdeki zehiri...